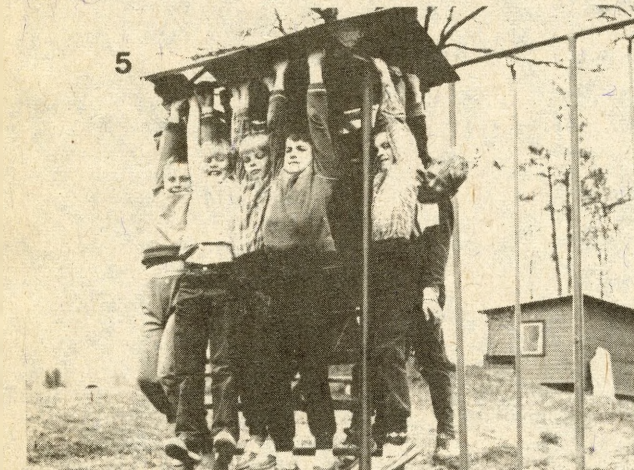

Kas eksperiment õigustab ennast ?

Algklasside kehalise kasvatuse tööle on osutatud Eestis lubamatult vähe tähelepanu. On arusaadav, et mitmekülgaldase kehalise ettevalmistusega algklasside õpilased ei suuda edasi areneda ka vanemates klassides, pole mõtet siis ka imestada, et keskkooli lõpetanud poisid ei suuda lõuga kangile tõmmata ning tüdrukud kannatavad liikumisvaeguse all.

Eesmärgiga selgitada välja ja algklassides kehalise kasvatuse töö tõstmise võimalused, moodustasin 1987. aasta sügisel I klassi õpilastest katseklassi. Õpilased olid siis kuueaastased. Sellel kevadel lõpetasid nad III klassi, viidi üle IV klassi ja kaheksa-aastased (foto nr. 1). Nüüd on võimalik teha esialgne kokkuvõtte kolme aasta töötulemustest.

Kuueaastastega alustasin tööd ettevaatlikult, sest esimeses kehalise kasvatuse tunnis selgus, et ükski õpilane pole varem võimelnud, käinud ujumas ega suusatanud, ei osanud hüpata ega õigesti joosta. Tundide läbiviimiseks koostasin süsteemi, mis arendab kõiki lihasrühmi ja on mitmekülgsega lastele meelepärane. Tunnid viisin aasta ringi läbi väljas, külma ja vihmase ilmaga siirdusin metsa krossi- ja suusaradadele. Võimlemisharjutuste läbiviimiseks olid metsalagendikud ideaalsed. Soojaks joosti saepururajal, kus polnud karta laste jalgade vigastusi (foto nr. 2). I õppeveerandi järel tundsin rõõmu, et lastel olid jalad sisse tõotatud, väli- ja vahenditega võimlemine olid jõukohased. Meeldisid ka mängud, eriti jooksumängud. Ootasime talve saabumist.

Esimene lumi tuli 1987. a sügisel Haanjasse 17. novembril. See tegi lastele rõõmu; panin kõik suuskadele. Talv oli lumerikas, mis võimaldas ära õppida suuskadel liikumise. Opetasin neile suusasammu aluseid, õigesti mäest laskumist, kukkumist, pidurdamist. Sageli juhtus, et I klassi õpilased võtsid suusabaasist suusad veel pärast tunde ja koduülesandeks said lapsed suusad kaasa nädalavahetuseks, mis soodustas suusatamise aluste, eriti mäesõidu õppimist. Talv möödus suuskadel, võistlusi lühidistantil (500 m) viisin läbi märtsikuu lõpus ja tulemused olid lootustandvad. Imestama pani algklasside õpilaste kohtanemine päkasega. Kartused laste külmetamisest osutusid asjatuks. Ükski õpilane ei jäänud haigeks, sest puhas hapnikurikas õhk metsas kaitses lapsi külma eest.

Aprilli- ja maikuus õpetasin neile kiirjooksu aluseid, kaugushüpet, kõrgushüpet üle kumminööri liivakasti ja palliviske aluseid. Lastele meeldis väga klotsijooks (3x10 m). Õppeaasta lõppes hästi, kontrollharjutused näitasid süsteemi õigsust.

Juunikuu teisel poolel viisin Vaskna järve ääres läbi ujumiskursused, mis kestsid 2 nädalat. Kutsusid kursustele veel II ja III klassi. Suvealgus oli väga soe ja nii kohtanesid lapsed veega kergelt.

(Järgneb)

NB! H. Neeme jutu juurde tegi Juhan Palu nõnda palju pilte, et pildid ja jutt nende kohta korraga lehte ei mahu. Täieliku ülevaate saate, kui ka järgmise lehenumbri ära ootate.

HARRI NEEM,
Haanja 9kl. Kooli õpetaja,
Eesti teeneline sporditöötaja
Honorar lastekaitsefondi